



N A C H T.

DOOR

RICHARD DE CNEUDT.

Mijn stappen klinken, vreemd en zwaar.
De sterren lichten, hoog en klaar.

De huizen slapen in den nacht;
een verre stemme fluistert zacht.

De wind verhaalt een treurig lied,
maar wat hij klaagt, dat weet ik niet.

Mijn voorhoofd gloeit; de lucht is zwaar.
Ik denk altijd alleen aan haar.

De stilte weent; mijn weemoed wacht,
en verre klokken klagen zacht.